

Mustan kirkkauden sarastus

Horna

Heidn silmnsd kiehuvat
Siitd mustasta kirkkaudesta
Jossa Saatanan riehuvat
Liekit lyydt kohti taivasta
Ja se valo talven keskell
Ei tuo, ei lupaa elmd
Vaan rdttd aikakautenne
Sen loppua ylist
He juovat sokeutensa viini
Joka katkerana korventaa
Heidn katseensa ei kest nhd
Kerran langenneen loistoa
Verikyyneleiden tie
On vihdoin totuudessa heidn
Ja se tie on rdlllystetty
Orjantappuroin ja veitsin ruosteisin
Hukutan itseni siihen virtaan
Jonka juuret ovat saastuneet
Heidn naisiensä lapsivesien
Huuhtomina
Silld tdst elmdst
En etsi lohtua, en onnea
Kannan Hnnsen soihtuaan
Kuvaa Hnnsen vallastaan
Ja vaikka hukunkin
Nousen, tiedostaen sen
Kauttani Hnnsen sanansa
Kumpuavat saarnaten
Uuden valon lupausta
Herruuttansa vaatien
Kuten onkin oikeutettu
On aika nousta sarvien